

12. Charivne horniatko / uporiad. S. Dalavurak ta M. Ivasiuk, peredm. M. Ivasiuka. – Uzhhorod : Vydavnytstvo «Karpaty», 1971. – 256 s.
13. Shabat-Savka S. T. Katehoriia komunikatyvnoi intentsii v ukrainskii movi / S. T. Shabat-Savka. – Chernivtsi : «Bukrek», 2014. – 412 s.
14. Shulzhuk K. F. Syntaksys ukrainskoi movy: pidruchnyk / K. F. Shulzhuk. – Kyiv : Vyd. tsentr «Akademiiia», 2004. – 366 s.
15. Yushchuk I. P. Ukrainska mova: pidruchnyk / I. P. Yushchuk. – Kyiv : Lybid, 2005. – 640 s.

Світлана Куранова
(м. Київ)

УДК 811.161.2'27'42

ЗАГАЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ТА СТРУКТУРНО-ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ СТВОРЕННЯ ДИСКУРС-ПОРТРЕТА (НА МАТЕРІАЛІ ПУБЛІЦИСТИКИ О. ЗАБУЖКО)

У статті розглянуто спосіб створення прагматичної координати дискурс-портрета мовної особистості. На прикладі аналізу есе О. Забужко «Ціна Вінні-Пуха» продемонстровано шлях дослідження структурно-прагматичних характеристик текстів. Уперше запропоновано структурно-прагматичні моделі побудови смислового простору як один із параметрів дискурс-портрета особистості. Визначено роль та основні функції прагматичних одиниць різних рівнів у розгортанні дискурсу та його смислового наповненні. Виокремлено структурно-прагматичну модель та подано схему її смислової організації. Виявлено зовнішні та внутрішні зв'язки та їхні підвиди, що об'єднують структурні частини мовленнєвої події.

Ключові слова: *дискурс-портрет, мовленнєвий акт, мовленнєвий хід, мовленнєвий крок, мовленнєва подія.*

Метод створення дискурс-портрета публічної мовної особистості ставить за мету побудову багатоаспектної моделі, що відображає різні вияви відповідної мовленнєвої діяльності досліджуваного мовця. Прагматичний аналіз є першим етапом цієї процедури. Досліджуваний текст визначаємо як мовленнєву подію, що складається з певної кількості мовленнєвих ходів. У деяких випадках, особливо під час аналізу інтерв'ю, доцільно застосовувати таку структурно-прагматичну одиницю, як мовленнєвий крок. У межах мовленнєвого ходу чи мовленнєвого кроку визначаємо мовленнєві акти та їхню іллокутивну спрямованість (на адресанта, адресата, пізнання чи міжособистісне спілкування). Також на рівні мовленнєвих ходів / кроків простежуємо використання особистістю дейктичних елементів та їхню роль (наприклад, привертання уваги, паузи тощо).

Дослідження мовної особистості є одним з найактуальніших аспектів сучасної лінгвістики. Окрім наукових розвідок, що були виконані в текстово-лінгвістичному та стилістичному річищі, учені приділяли увагу й психолінгвістичним та етнопсихолінгвістичним параметрам особистості. Дискурс-портрет – група методів аналізу текстів, що враховує поліфонію змістового текстового простору та інформацію, яка

характеризує адресанта. Цей напрям розвивається в працях І. Ухванової-Шмигової, П. Зернецького, С. Куранової [5; 2; 3; 4]. Такий підхід є комунікативно-функціональним і дає змогу отримати чіткі відомості стосовно мовної особистості як багаторівневої системи.

Метою цієї статті є визначення порядку створення прагматичної координати дискурс-портрета мовної особистості на прикладі аналізу есе О. Забужко «Ціна Вінні-Пуха» (1, с. 15–20).

У прагматичному аспекті тексти жанру «нон-фікшн» О. Забужко можна схарактеризувати як динамічні та здатні до подальшого об'єднання та укрупнення мовленнєві події або сукупність подій. Есе, статті, виступи тощо існують як відносно незалежні мовленнєві події, що публікувалися в друкованих виданнях, на інтернет-ресурсах (наприклад, сайтах «Радіо Свобода», «Українська правда») тощо, а з часом були об'єднані автором до збірок. Такими сукупностями мовленнєвих подій є, зокрема, збірка есеїстики «З мапи книг і людей» (2012).

Збірку «З мапи книг і людей», «складають вибрані есе з доробку останніх дванадцяти років, об'єднані темою культурного простору навколо нас» (1, с. 2). Це (разом зі вступом) 23 мовленнєві події, що розподілені за чотирма розділами (тематично): «Читати», «Писати», «Бачити», «Жити». Розглянемо структурно-прагматичну організацію есе «Ціна Вінні-Пуха» (розділ «Читати»).

Аналізоване есе як мовленнєва подія (МП) складається з трьох мовленнєвих кроків (МК). У межах кожного МК виокремлюється декілька мовленнєвих ходів (МХ). Хоча МК використовують для аналізу переважно діалогічного дискурсу, у текстах Оксани Забужко простежується певне об'єднання декількох МХ за тематичними параметрами: декілька абзаців (МХ) підпорядковані єдиній темі та утворюють більшу структуру (МК). Своєю чергою, МК в межах МП пов'язані структурно як вступ (МК 1) / передядерна частина (перед-Я), міркування / ілюстрація (МК 1 – МК 2) / ядерна частина (Я) та висновок (МК 3) / післяядерна частина (після-Я). Есе «Ціна Вінні-Пуха» має таку прагматичну структуру (структурно-прагматичну модель):

МП = 3 МК

МП:

{Перед-Я МК 1: МХ 1.1 – 1.4},

{Я МК 1 – МК 2: МХ 1.5, МХ 2.1 – 2.6},

{Після-Я МК 3: МХ 3.1 – 3.2}.

Перед-Я МП (МК 1):

{Перед-Я: МХ 1.1 – МХ 1.2 (автосемантичний)},

{Я: МХ 1.3},

{Після-Я: МХ 1.4 (автосемантичний) – МХ 1.4}.

Я МП (МК 1 – МК 2):

{Перед-Я: МХ 1.5},

{Я: МХ 2.1 – МХ 2.2 – МХ 2.3 – МХ 2.4 – (МХ 2.4.1, МХ 2.4.2)},

{Після-Я МХ 2.5 – МХ 2.6}.

Після-Я МП (МК 3):

{Перед-Я: МХ 3.1},

{Я: МХ 3.1},

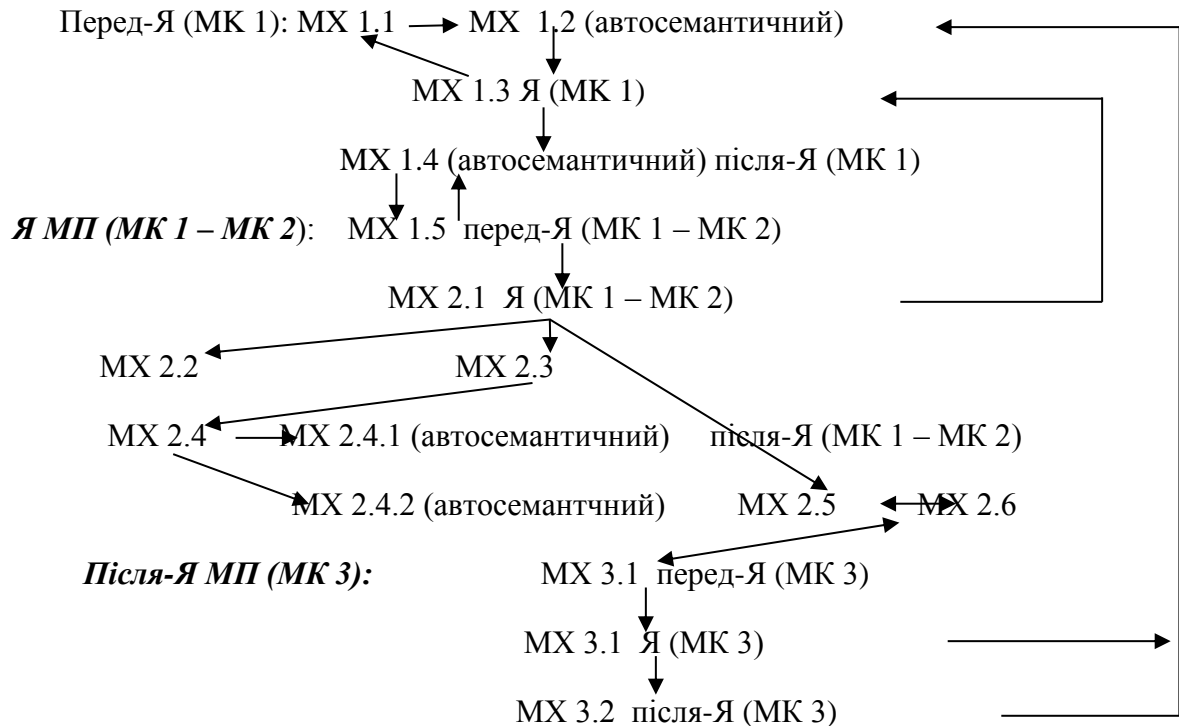
{Після-Я: МХ 3.2}.

У смисловому плані структура МП складається зі вступної частини (передядерна / Перед-Я), основної (ядерної / Я) та заключної (післяядерної / Після-Я). У

межах кожної зі структурних частин, своєю чергою, можна виокремити вступну (передядерну), основну (ядерну) та заключну частини (післяядерну).

Структурно-сміслова організація МП та зв'язки між компонентами кожної зі структурних частин, типи цих зв'язків подано на малюнку:

Перед-Я МП (МК 1):

У межах МП її структурні частини (перед-Я, Я, після-Я) поєднані зовнішніми зв'язками водночас усередині кожної з означених структурних частин реалізуються внутрішні зв'язки, що з'єднують Я, перед-Я та після-Я всередині вступу (перед-Я МП), основної частини (Я МП) та завершальної (після-Я МП). В аналізованому тексті виявлено такі типи зовнішніх зв'язків: послідовні, зворотні, зворотно-дистанційні, двобічні зворотно-доповнювальні, кільцеві. Серед внутрішніх виявлено послідовні, променеві, зворотні, зворотно-дистанційні (лівобічні), гібридні, метамовленнєві внутрішньо-організаційні.

Розглянемо типи зовнішніх зв'язків.

Послідовним зв'язком поєднуються перед-Я частина МП з Я частиною МП. Це, зокрема, перехід від автосемантичного MX 1.4, що є після-Я в межах перед-Я та MX 1.5, який є перед-Я в межах Я. Послідовний зв'язок оформлений повторенням у MX 1.5 власної назви з автосемантичного MX 1.4 «Дорожня Пісенька для Снігової Погоди».

Двобічний зворотно-доповнювальний зв'язок поєднує перед-Я та Я частини (від MX 1.4 до MX 1.5 та від MX 1.5 до MX 1.4). Цей тип зв'язку реалізований повторенням імені персонажа (Паць) та субституцією репліки.

Зворотно-дистанційний зв'язок поєднує Я частину з перед-Я: це зв'язки між MX 1.5 (перед-Я в межах Я МП) та MX 1.1 (перед-Я в межах перед-Я МП) (повторення власного імені *Александр Мілн*, словоформи *книг / книгу*).

Зворотний зв'язок поєднує Я (MX 2.5 – після-Я в межах Я) та після-Я (MX 3.1 – перед-Я в межах після-Я). Він реалізований часткою *навряд чи*, займенником *від того*. У такий спосіб забезпечений щільний зв'язок із попереднім абзацем (MX 2.5 – після-Я в межах

Я), коли перше речення після-Я частини МП містить уточнення інформації, що міститься у Я частині МП, а займенник у після-Я частині виконує функцію субституції.

Кільцевий зв'язок поєднує після-Я частину МП з перед-Я частиною МП. Це зв'язок між МХ 3.1 (Я в межах після-Я МП), МХ 3.2, що є після-Я в межах після-Я МП, та автосемантичним МХ 1.2 (повторення числівника *дев'яносто дев'ять*, власного імені Пух та перефразованої цитати з МХ 1.2 у МХ 3.1).

Проаналізуємо внутрішні зв'язки.

Послідовним зв'язком поєднано МХ 1.1, МХ 1.2 (перед-Я МК 1), МХ 1.3 (Я МК1), МХ 1.4 (після-Я МК 1), МХ 2.3 (Я МК 1 – МК 2) та МХ 2.4 (Я МК 1 – МК 2), МХ 3.1 (перед-Я МК 3) МХ 3.2 (Я МК 3) МХ 3.3 (після-Я МК 3). Це поступове розгортання думки від абзацу до абзацу як у межах однієї підструктурної частини, так і між підструктурними елементами (це власне оповідь, наративний тип дискурсу).

Зворотним зв'язком поєднані МХ 2.5 та МХ 2.6 (після-Я МК 1 – МК 2). МХ 2.6 є приміткою до есе, тобто це доповнення, уточнення думки, що висловлена у МХ 2.5.

Зворотно-дистанційний (лівобічний) зв'язок з'єднує МХ 1.3 (Я МК1) та МХ 1.1 (перед-Я МК 1). Він забезпечується вказівними займенниками (*цей Вінні-Пух, той*), повторенням власного імені *А. Мілн*, іменника *книжка* та поєднанням їх у МХ 1.3 у словосполучення (*Мілнова книжка*). Отже, окрім розгортання думки, спостерігаємо відсилання до перед-Я МК1 частини та формування протиставлення референтів (героя книжки та героя мультфільму).

Променевий зв'язок поєднує МХ 2.1 (Я МК 1 – МК 2) з МХ 2.2, МХ 2.3 (Я МК 1 – МК 2) та МХ 2.5 (після-Я МК 1 – МК 2). Зв'язок МХ 2.1 з МХ 2.2 та МХ 2.3 розвивається в межах Я частини: це ілюстрація тези, що висловлена у МХ 2.1, її розвиток. Зв'язок МХ 2.1 та МХ 2.3 поєднує Я та після-Я частини МК 1 – МК 2, що дає підстави характеризувати його як гібридний (перехідний між променевим та послідовним).

Метамовленнєві внутрішньо-організаційні поєднують МХ 2.4 та МХ 2.4.1, МХ 2.4.2 (після-Я МК 1 – МК 2). Це внутрішні зв'язки в межах МХ: між основною його частиною та автосемантичними МХ. Вони виконують функцію ілюстрації думки, її доповнення.

Більшість мовленнєвих актів у межах МХ є когнітивно орієнтованими та констативами. Квеситиви використовуються у МХ 2.1, МХ 2.4 та МХ 3.1. Зокрема:

МХ 2.1: Інша справа – якою ціною.

У цьому разі автор використовує транспонований квеситив, що має форму констатива. Цей мовленнєвий акт є також топі кальним / тематичним та пов'язаним з топікальним / тематичним МА у МХ 1.5 (МК1) і заголовком есе (пор. *Ціна Вінні-Пуха* (заголовок). – *Треба Великих Книг, котрих для дітей написано, на жаль, не так і багато. Александрові Мілну вдалося написати одну з небагатьох* (МХ 1.5). – *Інша справа – якою ціною* (МХ 2.1)).

МХ 2.4: І нічого з цим тавром не вдієш: можеш по два рази закінчувати Кембридж, змінювати професію, місто й країну, лізти добровольцем під кулі Другої світової війни і вмирати в госпіталі, – по всіх трудах і звагах тебе однак наздоженуть на котромусь повороті й тицьнуть указкою: бачиш цього дядю, серденько? Ану спитайся, де його ведмедик?

Такі МА є метамовленнєвими, вони характеризують акт мовлення гіпотетичного мовця. Узагальнена форма запитань, дієслова-контекстні показники мовлення (*наздоженуть, тицьнуть*), вибір форми вони-речень вказує на типовість, частотність цих запитань.

*МХ 3.1 І хтозна, може Мілн-молодий тому й зумів, хай і в 52, таки віднайти своє Зачароване Місце, що Пух додержав колісь даної **обіцянки** його не покинути?*

У цьому МХ запитання з додатковою ознакою модальності тематично пов'язане з автосемантичним МХ 1.2:

«- Пуше!

- Що таке? – спитав Пух.

- Коли я буду... Коли... Пуше!

- Що, Критосфере Робіне?..

*- Пуше, **пообіцяй**, що ти мене ніколи-ніколи не забудеш. Ну, навіть коли мені буде сто років!*

Пух трохи подумав.

- А скільки тоді буде мені?

- Дев'яносто дев'ять.

Пух кивнув головою.

*- **Обіцяю**, – сказав він».*

Топікальні / тематичні МА розташовано на межі МК 1 (МХ 1.5) та МК 2 (МХ 2.1). У МХ 1.5 сформульовано основну ідею есе (*Треба Великих Книг... Александрові Мілну вдалося написати одну з небагатьох*), а у МХ 2.1 її доповнено та водночас оформлено зв'язки із заголовком (*Інша справа – якою ціною. – Ціна Вінні Пуха*). Водночас МХ 1.5 є підсумковим (після-Я) для МК 1, а у МХ 2.1 простежуються тематичні (сміслові) променеві зв'язки з МХ 2.2, МХ 2.3, МХ 2.4.

МХ 2.1: *Інша справа – якою ціною.*

МХ 2.2: *Увесь вік він ревно і працьовито домагався слави «дорослого», «серйозного» письменника... Натомість чотири дитячі книжечки...видані одна за одною в 1920-х, увінчали Мілна тією несподіваною і не надто втішною для нього короною (сам він уважав її мало не блазенською!), яку йому так і не вдалося перемінити на статечний «дорослий» лавр – ні за життя, ні по смерті.*

МХ 2.3: *Утім, якщо вже про посмертя, то не можна не згадати й значно драматичнішу жертву ... жертву, якою випало стати чоловікові на ім'я Крістофер Робер Мілн.*

МХ 2.4: *Мало того, що йому вкрали дитинство й перетворили на громадську власність на кшталт міського парку, – йому навіть імені не zostавили, прирікши до сивого волосу слухати лепет молодих мам...*

МХ 2.5: *Велика література завжди «канібальствує», вживаючи собі на ставу живу плоть і кров, і не завжди ці плоть і кров належать тільки самому автору...*

У МХ 2.2, МХ 2.3, МХ 2.4, МХ 2.5 логічно обґрунтовується думка, висловлена у МХ 2.1, отже, сформовано прагматичний променевий тематичний (смісловий) зв'язок у межах мікротеми, вершиною якого є МХ 2.1.

МХ 1.1, МХ 1.3, МХ 1.5, МХ 2.2, МХ 2.3, МХ 2.4, МХ 2.5 містять дійктичні одиниці. Наприклад:

МХ 1.3: *(і досі гірчить!), (дещо пізніше, слава Богу, коли смаки вже сформувалися!), (не диво, що захрип!), (надто в гостях у явного «піонервожатого» Кролика!), (якраз настільки буквальному, щоб крізь нього «просвічував» оригінал!), (читай: поваги до інших!), (другий бік тієї ж медалі!), (і тим, непомітно, поправляється...), (найліпшою, між іншим, протиотрутою на всяку совдепівщину);*

МХ 2.2: *(не той, котрого знаємо з книжки, а перший-ліпший, і маленької літери...), (ким, до речі, також устиг побувати – провадячи колонку в гумористичному журналі «Панч»), (при перевиданні їх об'єднали в один том, так повелося й при перекладі на інші мови), (чарівні!), (сам він уважав і мало не блазеньською!);*

Дейктичні одиниці виконують функцію уточнення, кореляції і є автосемантичними (це своєрідний мікровідступ).

У МП застосовано автосемантичні МХ: цитати та дейктичні МА. У МХ 1.1, МХ 1.3, МХ 1.5, МХ 2.2, МХ 2.4 дейктичні МА є адресат-орієнтованими констативами; вони виконують функцію кореляції, уточнення, додавання додаткової інформації. Наприклад:

МХ 2.4: *(Мілнові-старшому на час народження сина добігало сорок).*

У цьому разі дейктичний автосемантичний МА є мікровідступом і виконує функцію уточнення, додавання інформації до констатива:

МХ 2.4: *Звісно, як єдина дитина, **ще й досить пізня (Мілнові-старшому на час народження сина добігало сорок)**, він просто приречений був зростати тим очком у лобі, за яким дорослі провадять прицільне спостереження...*

У МХ 2.4 дейктичний автосемантичний МА виконує функцію додаткового міркування. Див.: *Так що Мілновій книжці я завдячую не лише своїм глибоко вкоріненим англофільством (найліпшою, між іншим, протиотрутою на всяку совдепівщину), а й дечим більшим....*

У МХ 1.3, МХ 2.2, МХ 2.5 дейктичні МА є адресант-орієнтованими експресивами, оскільки передають оцінне ставлення автора. Наприклад:

МХ 1.3: *Зате прекрасно пам'ятаю (і досі гірчить!) ту доглибну особисту образу, якою стала для мене поява (дещо пізніше, слава Богу, коли смаки вже сформувалися!) популярного мультфільму, де бридка коричнева клякса-ведмідь хрипкувато-приблатньонним голосом Леонова репетував на все горло (не диво, що захрип!) щось вельми схоже на тодішні «піонерские речёвки» і взагалі тримався з тією брутальною, просто-таки комісарською розв'язністю і нецеремонністю (надто в гостях у «піонервожатого» Кролика!), котра недвозначно вказувала чистоту його пролетарського походження...*

У цьому МХ до адресат-орієнтованих МА-констативів додаються адресант-орієнтовані дейктичні МА-експресиви, що, з одного боку, додають оцінності, а з іншого – збільшують ілокутивну силу констативів.

У межах аналізованої МП дейктичні МА можуть бути як відносно незалежними стосовно інших МА в МХ, так і контекстуально зумовленими. Наприклад:

МХ 2.5: *(Що вже казати про мільйони народжених в англійській мові – тих, хто зріс на цілком, на жаль, неперекладних «дзеньках-бреньках» із «Коли ми були маленькі» й «Тепер нам шість»!)*

Дейктичний МА в межах МХ 2.5 є відносно незалежним адресант-орієтованим експресивом.

Більшість дейктичних МА зумовлені контекстом, їм властиві щільні зв'язки з попередніми МА в межах МХ. Ці МА виражені переважно неповноскладними, еліптичними, безособовими реченнями. Наприклад:

МХ 1.5: *Але щоб по-справжньому почути у відповідь Пацеву репліку (тобто на хвилиночку забути про себе-коханого й подивуватися наявному багатоманіттю поглядів на світ), на те вже треба школи.*

Функцію доповнення, уточнення виконує також МХ 2.6, що є автосемантичним авторським відступом та оформлений як примітка:

МХ 2.6: Прим. 2012 року: Нуні, прочитавши біографію А. А. Мілна (*Ann Thwaite. A. A. Milne. His Life. London: Faber&Faber, 1990*), схилиюся до думки, що то була легковажність: Мілн-старший сам чесно жив у «країні вічного дитинства», де «вміють гратися», і, будучи джентльменом старої складки, просто не міг собі уявити, які пастки наставляє на сина такою передчасною публічністю в сіті масових технологій.

Отже, прагматичними особливостями есе є така організація взаємозв'язків між компонентами МП, що може бути схарактеризована як передавання семантичної інформації, а також інформації щодо ставлення мовця до певного стану речей у світі. Передавання семантичної інформації оформлено переважно як оповідь та міркування, а також ілюстрація думки. Інформація щодо ставлення мовця до певного стану речей у світі є уточненням, доповненням, додаванням оцінних елементів, протиставленням. Таку інформацію вважаємо частиною сигматичної координати дискурс-простору.

ЛІТЕРАТУРА

1. Забужко О. З мапи книг і людей / Оксана Забужко // Збірка есеїстики. – Meredian Czernowitz. – Кам'янець-Подільський : ТОВ «Друкарня “Рута”», 2012. – 376 с.
2. Зернецкий П. В. Речевое общение на английском языке (Коммуникативно-функциональный анализ дискурса) / П. В. Зернецкий. – Киев : Лыбидь, 1992. – 144 с.
3. Куранова С. І. Проблеми дослідження мовної особистості у психолінгвістиці / С. І. Куранова. – Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Філологія. – Маріуполь, 2017. – Вип. 16. – С. 90–97.
4. Куранова С. І. Перспективи дослідження публічної мовної особистості в аспекті жанрової та реєстрової теорії / С. І. Куранова. – Мовознавство. Науково-теоретичний журнал Інституту мовознавства ім. О. О. Потебні – Київ, 2017. – № 5. – С. 42–54.
5. Ухванова-Шмыгова И. Ф. Каузально-генетический подход в контексте лингвистики дискурса / Ухванова-Шмыгова Ирина Фроловна. – Минск : БГУ, 2014. – 223 с.

Куранова С. Общие характеристики и структурно-прагматические аспекты создания дискурс-портрета (на материале публицистики О. Забужко).

В статье рассмотрен способ создания прагматической координаты дискурс-портрета языковой личности. На примере эссе О. Забужко «Цена Винни-Пуха» продемонстрировано направление исследования структурно-прагматических характеристик текстов. Впервые представлены структурно-прагматические модели построения смыслового пространства как один из параметров дискурс-портрета личности. Определена роль прагматических единиц в развёртывании дискурса и его смысловом наполнении. Рассмотрена структурно-прагматическая модель и предложена схема её смысловой организации. Выявлены объединяющие структурные части речевого события внешние и внутренние связи и их подвиды.

Ключевые слова: дискурс-портрет, речевой акт, речевой шаг, речевой ход, речевое событие.

Abstract

Kuranova S. General peculiarities and structural pragmatic aspects of the creation of discourse portrait (on the materials of O. Zabuzhko essays).

Linguistic pragmatic tradition of discourse analysis is now in the period of formation. Communicative functional approach envisages studying of speech units in social situations. Pragmatic aspect of the text ties the latter with the communicative act within which it is created and

used by the speaker as a means of reaching a certain communicative goal. The use of speech activity units of different levels (speech acts, speech moves, speech interactions, speech events) became most fruitful. The use of such units in linguistic research gives the possibility to describe, apart from language factors, the extralinguistic factors, such as communicative roles of the participants of the communication, the personal characteristics, interpersonal relations, general experience, the level of information, etc.

The article deals with the ways of creation of pragmatic coordinate of discourse portrait of the language personality. Language personality is a type of linguistic description of the individuality which contains psychological, social, ethical and cognitive components reflecting in his/her speech. It is a multi-level functional system which comprises three levels: speech activity (language competence), conversational activity (communicative competence), and the knowledge of the world (thesaurus). This unity gives the opportunity to create and comprehend speech products (texts), which differ in degrees and complexity of the surrounding reflection and certain purposefulness as well. The systemic role of abovementioned categories of the basic discourse analysis in creating discourse portrait is elucidated and illustrated.

This is the unity of peculiarities of verbal behavior of a person, who uses the language as a means of communication. That is why language personality is researched on verbal, cognitive and pragmatic levels.

Multifaceted research of the communication as the complex object requires the necessity of using discourse analysis as a contemporary linguistic method. Discourse analysis develops today within the measures of psycho-, socio-, political linguistics, etc. It is also used in the bordering social and humanitarian sciences such as philosophy, history, psychology, literary science, and it supports the tendency of integration in modern scientific paradigm in general.

The analysis of O. Zabuzhko's "The price of Winnie-the-Pooh" essay demonstrates a new trend of structural pragmatic research of the discourse. It presents a new model of structural pragmatic construction of sense space as one of the parameters of discourse portrait of the language personality.

Key words: *discourse portrait, speech act, speech move, speech pace, speech event.*

References

1. Zabuzhko O. Z mapy knyh i liudei / Oksana Zabuzhko // Zbirka eseistky. – Meredian Czernowitz. – Kamianets-Podilskiy : TOV «Drukarnia "Ruta"», 2012. – 376 s.
2. Zernetskyi P. V. Rechevoe obshchenye na anhlyiskom yazyke (Kommunikatyvno-funktsyonalnyi analiz dyskursu) / P. V. Zernetskyi. – Kiev : Lybid, 1992. – 144 s.
3. Kuranova S. I. Problemy doslidzhennia movnoi osobystosti u psykholingvistytsi / S. I. Kuranova. – Visnyk Mariupolskoho derzhavnogo universytetu – Mariupol, 2017. – Seriya: Filolohiia. – Vyp. 16. – S. 90–97.
4. Kuranova S. I. Perspektyvy doslidzhennia publichnoi movnoi osobystosti v aspekti zhanrovoi ta rehistrovoi teorii / S. I. Kuranova. – Movoznavstvo. Naukovo-teoretychnyi zhurnal Instytutu movoznavstva im. O. O. Potebni – Kyiv, 2017. – № 5. – S. 42–54.
5. Ukhvanova-Shmyhova Y. F. Kauzalno-henetycheskyi podkhod v kontekste lynchvystyky dyskursu / Ukhvanova-Shmyhova Yryna Frolovna. – Minsk : BHU, 2014. – 223 s.